

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/730/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

116/2013. (IV. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. szeptember 2-án előterjesztett **panaszát** a 2013. április 30-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. települési Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2012. szeptember 2-án elektronikus panaszbejelentőn, illetve 2012. szeptember 6-án postai úton terjesztette elő a panaszát. Ebben előadta, hogy 2012. szeptember 2-án élettársa, M. I. telefonon bejelentést tett a rendőrségre, amiben csendháborítás miatt rendőri intézkedést kértek, mivel a szomszédos kocsmában megrendezett zenés kerti rendezvény miatt nem tudtak aludni. A helyszínre érkezett rendőrök azonban érdemben nem intézkedtek, és így a rendezvény reggelig tartott. A panaszos megemlítette még, hogy ez nem egyedi eset volt, mert ezt megelőzően, augusztusban két alkalommal tett bejelentést, azonban a rendőrség akkor sem intézkedett.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

1) Dr. M. I. r. dandártábornok, a Megyei Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: MRFK) vezetője 2012. október 2-án kelt átiratában előadta, hogy a M. Települési Rendőrkapitányság vezetője – az általa készített jelentés tanúsága szerint – a panaszostól esetlegesen a 107-es segélyhívó számra érkezett hívások kimentésével kapcsolatban megkereséssel élt a MRFK Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztálya felé. Az Informatikai Osztály vezetőjének 2012. október 2-án tett jelentése alapján elmondható, hogy a M. Települési Rendőrkapitányságon sem a panaszos, sem az élettársa nevében 2012. augusztus hónapban nincs rögzített bejelentés.

2) Sz. R. r. alezredes 2012. október 1-jén kelt átiratában előadta, hogy a S. települési Rendőrőrs állományában szolgálatot teljesítő rendőrök által 2012. szeptember 2-án foganatosított intézkedéssel kapcsolatban nem állnak rendelkezésre jelentések.

Előadta továbbá, hogy a M. települési Rendőrkapitányságra beérkező hívásokat visszahallgatva az derült ki, hogy a rögzítő készülék a bejelentő, illetve a bejelentő élettársa, valamint a M. települési Rendőrkapitányság ügyelete közti beszélgetést nem rögzített. Az esetlegesen a 107-es hívószámra befutott hívások tekintetében átíráttal fordult a MRFK Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztály vezetőjéhez abból a célból, hogy amennyiben a Testület által kért hanganyag rendelkezésre áll, azt küldje meg.

Az átirat rögzíti azt is, hogy M. település városában május hónaptól kezdődően a M. települési Rendőrkapitányság épülete környékét is magában foglaló városközpontban jelentős mértékű városrendezési, városközpont-átalakítási munkálatokat végeznek. Ennek következtében a teljes aszfaltburkolatot felbontották, és számos vezetékhalózatot cserélnek, újítanak fel, rendeznek át. Az építkezésen dolgozók a nem tervezett vezetékátvágásokkal az ELMŰ előzetes tájékoztatásával érintett áramszüneteken kívül is számos esetben okoznak hosszabb-rövidebb ideig tartó áramkimaradásokat; illetve tapasztalhatóak voltak olyan esetek is, hogy a munkálatok mindösszesen másodpercekig-percekig tartó áramingadozásokkal, kimaradásokkal jártak, amelyek azonban sok esetben zavarták össze a folyamatos áramellátáshoz kötött számítástechnikai berendezéseket. A M. települési Rendőrkapitányság hívószámára érkező hívásokat ezért néhány esetben nem rögzítette a rendszer.

Előadta még, hogy a panaszos által állított, augusztus hónap folyamán tett bejelentésekkel összefüggésben előzménykutatást végzett. Az előzménykutatás azonban nem vezetett eredményre, így nem áll rendelkezésre az azokkal összefüggésben tett intézkedések iratanyaga, ilyen intézkedésekről készült rendőri jelentés. A panaszos még közelítő pontossággal sem jelölte meg azt az időpontot, amikor állítása szerint bejelentéseket tett, így az sem határozható meg, hogy mely személyek teljesítettek szolgálatot az adott időpontban, ezen adatok hiányában nem határozható meg az sem, hogy kinek kellene jelentést írni a Testület megkeresésében foglaltak alapján. Fent leírt hiányosság következtében a panaszos bejelentésével összefüggő hanganyagok vizsgálatára ugyancsak nincsen lehetőség. Ezért a r. alezredes arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos által állított augusztus hónapban tett bejelentések iratokkal nem támaszthatók alá.

Az ügyben elvégzett előzménykutatás alapján megállapítható volt az is, hogy a panaszos, illetve a panaszos élettársának bejelentése alapján a M. települési Rendőrkapitányságon sem büntető, sem szabálysértési eljárás nem indult.

A r. alezredes a panaszos bejelentését követő rendőri intézkedéssel összefüggésben rendelkezésre álló iratok és adatok alapján megjegyezte, hogy a panaszos beadványában tényként írja le: a 2012. szeptember 2-án tett bejelentése alapján rendőrök érkeztek a helyszínre, ám azt is tényként rögzíti, hogy a kiérkező rendőrök nem intézkedtek. A helyszínre érkezett rendőrök jelentésükben egyértelműen leírták, hogy ők a helyszínen a panaszossal nem találkoztak, a panaszos kiléte előttük ismeretlen volt. Mindezek alapján valószínűsíthető, hogy a panaszos az intézkedést távolról kísérte figyelemmel és teljesen megalapozatlanul állapította meg azt, hogy a kiérkező rendőrök a bejelentése kapcsán nem tettek semmit.

Az intézkedést foganatosító rendőrök jelentésükben rögzítették, hogy a megjelölt, – vendéglátóhelyként üzemelő helyiségben – esküvő zajlott. A rendőrök a vendéglátó egységbe bekapogtak, a rendezvényen résztvevőkkel beszéltek. Jelentésükben leírták azt is, hogy a helyszínen egy kisebb szabású rendezvénynél megszokottnál nagyobb hangerőt nem tapasztaltak, valamint, hogy a jelenlévők arról is tájékoztatták őket: a rendezvény tényét előre bejelentették a lakókörnyezetben élőknek, valamint az önkormányzatnál. A jelentés megjegyzi továbbá, hogy bár a rendezvény M. község központjában zajlott, azzal összefüggésben semmilyen egyéb bejelentés nem érkezett a rendőrségre. Az intézkedő rendőrök a rendezvény helyszínére később is visszatértek, hogy azt ellenőrizzék, azonban jogellenes magatartást akkor sem tapasztaltak.

A leírtakból a r. alezredes szerint megállapítható, hogy a K. Csárdában 2012. szeptember 2-án tartott esküvő a lakosság körében, illetve a vendéglátóhely közvetlen környezetében egyedül a panaszost zavarta olyan mértékben, hogy az ellen bejelentéssel élt. A rendőrök által tett jelentésből is megállapítható azonban, hogy a kiérkező rendőrök a rendezvény által okozott zajszint elfogadhatóságáról körültekintően meggyőződtek.

A M. Község Önkormányzatával történt kapcsolatfelvételt követően megállapítást nyert, hogy a vendéglátóipari helyiség érvényes működési engedéllyel rendelkezik. A település önkormányzatának tájékoztatása szerint a vendéglátóhely ellen a község más lakosaitól nem érkezett bejelentés, a helység jogszerűen üzemelt mind a korábbi, mind a jelenlegi tulajdonosok idején. Az önkormányzat tájékoztatása alapján a panaszos néhány éve költözött a jelenlegi lakóházába (körülbelül 3-5 éve), az általa panaszolt vendéglátóhely azonban már megközelítőleg ötven éve üzemel. Az önkormányzat előtt a panaszos kifogásai szintén ismertek, a panaszos ugyanis a 2012. szeptember 2-i rendezvényt követően megkereste az önkormányzatot, ahol a hivatalvezető-helyettes tájékoztatta a birtokvédelmi eljárás lehetőségéről és feltételeiről. Az önkormányzat tájékoztatása szerint a vendéglátóhelyen 2012-ben ez idáig mindösszesen kétféle alkalommal tartottak esküvőt.

A r. alezredes megjegyezte továbbá, hogy a csendháborítás megállapításánál valamely személy szubjektív érzete önmagában nem adhat alapot arra, hogy mással szemben szabálysértési vagy bármely más szankció kiszabására kerüljön sor. A panaszos a 2012. szeptember 2-i rendezvénnyel összefüggésben kifejezetten azt rögzítette, hogy „a helyszínre érkezett rendőrök nem intézkedtek, így az élő zenés kerti rendezvény reggelig tartott.” A panaszos tehát vélhetően azt várta el a kiérkező rendőröktől, hogy a rendezvényt zárassák le, a rendezvénynek vessenek véget. Erre azonban a rendőrségnek nyilvánvalóan nincsen lehetősége. Mindezek alapján a r. alezredes megalapozatlannak tartotta a panaszt.

3) G. G. r. őrm. és B. J. r. őrm. 2012. szeptember 27-én kelt közös jelentésükben előadták, hogy a 2012. szeptember 2-án kb. 2 óra körüli időben, a rendőrkapitányság ügyeletének rádión érkezett utasítása alapján megjelentek a M. község, F. utca 18. szám alatt található K. Csárdában. Az ügyelet tájékoztatása szerint ott hangosan szólt a zene, ennek ellenőrzésére kaptak utasítást.

A szolgálati gépkocsival a helyszínen lévő szórakozóhely előtti parkolóban parkoltak le, majd a bejárati ajtóhoz mentek, amely zárva volt. A szórakozóhelyről az utcára zenés mulatság zaja hallatszott ki. Kopogásukra a csárda pultosa, egy hölgy nyitott ajtót, aki elmondta, hogy a kerthelyiségben kb. 80 fő részvételével egy zártkörű rendezvény, egy sátras esküvő folyik, amelyet bejelentettek a polgármesteri hivatalban is. A bejárati ajtóra az volt kiírva, hogy az étterem esküvő miatt zárva van. Az intézkedés során vendégek is közelebb mentek, akik arra voltak kíváncsiak, hogy miért jelent meg a rendőrség az esküvőn. A jelenlévőkkel a rendőrök közöltek, hogy az esküvő zajával kapcsolatban érkezett bejelentés a rendőrségre. Ezen többen megbotránkoztak, hiszen véleményük szerint arról mindenki tudott a környéken, és azt a helyi önkormányzatnál is bejelentették. A jelentés megjegyzése szerint a helyszínen egy kisebb szabású zenés rendezvénynél megszokottnál nagyobb hangerő nem volt tapasztalható. A környéken senki sem lépett kapcsolatba a rendőrökkel a zaj miatt, holott a helyszín M. község község központjában található.

A fentieket a rendőrök jelentették az ügyeletvezetőnek, aki ezt tudomásul vette és közölte, hogy további intézkedésre nincs szükség, ezért adatgyűjtést nem végeztek, helyszíni iratokat nem készítettek. Ezt követően az intézkedést befejezték, a jelenlévőkkel közölték, hogy távoznak, azonban felhívták a figyelmüket arra, hogy továbbra is kulturáltan szórakozzanak. A helyszínt az ügyeletvezető engedélyével elhagyták. Az intézkedésről jelentés nem készült.

Ezt követően tudomásuk szerint további bejelentés nem érkezett. A szórakozóhelyet kb. fél órával később ismét ellenőrizték oly módon, hogy előtte ismét elhaladtak, azonban kirívó jogsértést ekkor sem észleltek.

A panaszossal nem léptek kapcsolatba, kiléte előttük ismeretlen volt. Az ügyeletről nem közölték a személyét, csak azt az utasítást adták, hogy jelenjenek meg a szórakozóhelyen és ellenőrizték azt. Ezért a panaszos nem kapott a rendőröktől a helyszínen tájékoztatást.

4) K. F. r. hdgy. 2012. szeptember 29-én kelt jelentésében előadta, hogy 2012. szeptember 1-jén 7 óra 30 perctől 2012. szeptember 2-án 8 óráig ügyeletet látott el a M. települési Rendőrkapitányságon. A r. hdgy. nem emlékszik arra, hogy a szolgálata teljesítése során a panaszos élettársa bejelentést tett volna.

5) Dr. R. O. 2012. október 1-jén kelt hivatalos feljegyzésében rögzítette, hogy a Testület átirata alapján aznap 9 óra körüli időben telefonon felvette a kapcsolatot M. Község Önkormányzatának hivatalvezető-helyettesével, M. F.-vel.

A hivatalvezető-helyettes tájékoztatta, hogy a K. Csárdaként üzemelő vendéglátóhely megközelítőleg ötven éve működik M. község központi helyén. A vendéglátóhelyiségben évente nem nagy számban kerül sor rendezvényre, esküvőre, a tájékoztatás szerint 2012. évben szeptember 2-án tartották mindösszesen a másodikat. A panaszos ezzel szemben néhány éve – megközelítőleg 3-5 éve – költözött a jelenlegi lakóházába.

A község más lakóinak – a panaszossal ellentétben – az önkormányzat ismeretei szerint nem volt panasza a rendezvényekkel kapcsolatban, az önkormányzathoz bejelentés ugyanis nem érkezett. A 2012. szeptemberi esküvőt követően a panaszos felhívta az önkormányzatot, amikor a hivatalvezető-helyettes tájékoztatta a panaszost a birtokvédelmi eljárások lehetőségéről és a menetéről, a panaszos azonban ilyen eljárást nem kezdeményezett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszt a 2012. szeptember 2-án történtekkel kapcsolatban a jogosult terjesztette-e elő.

Az Rtv. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

A panaszos előadta, hogy élettársa kért rendőri intézkedést csendháborítás miatt. Mivel a rendőrök érdemben nem intézkedtek a helyszínen, így a panaszos nem tudott a reggelig tartó rendezvény miatt aludni.

A Testület álláspontja szerint a panaszolt rendőri mulasztás a panaszos alapjogait (magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog) alapvetően érintette, hiszen a kifogásolt rendezvény zavarta a pihenését, a nyugalomát, függetlenül attól, hogy a rendőri intézkedés nem ő, hanem az élettársa kezdeményezte.

A Testület álláspontja szerint a panaszos és a rendőri intézkedés között tehát meg van az a fokú közvetlen kapcsolat, érintettség, amit a rendőri intézkedés elleni panasz előterjesztéséhez a törvény megkövetel, ezért **a beadványát, mint jogosulttól előterjesztett panaszt befogadta és érdemben vizsgálta.**

2) Ezt követően a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő a panaszát.

A panaszos 2012. szeptember 2-án terjesztette elő a panaszbeadványát, amelyben előadta, hogy 2012. szeptember 2-án bejelentést tett az élettársa, de nem intézkedtek érdemben, illetve korábban, augusztus folyamán tett két bejelentése alkalmával egyáltalán nem történt intézkedés.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint [...] az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

a) A panaszolt intézkedések egy része 2012. szeptember 2-án történt, így az aznap előterjesztett panaszbeadvány határidőben érkezett.

b) A kifogásolt egyéb intézkedések, illetve rendőri mulasztások kapcsán csupán annyi volt megállapítható, hogy 2012. augusztus havában történtek. A panaszos ugyanis a rendőrségen tett bejelentései időpontját napra pontosan nem határozta meg.

A kapitányságvezető átiratában arról számol be, hogy a panaszos által utalt, augusztus hónap folyamán tett bejelentésekkel összefüggésben előzménykutatót végzett, ami azonban nem vezetett eredményre. Ennek következtében nem áll rendelkezésre az augusztusi bejelentésekkel összefüggésben tett intézkedések iratanyaga, ilyen intézkedésekről készült rendőri jelentés.

A Testület - következetes gyakorlata és az Rtv. 92. §-a alapján - csak konkrét, egyedileg beazonosítható rendőri intézkedés, vagy adott esetben mulasztás kapcsán folytat vizsgálatot. Mivel ilyen intézkedést (mulasztást) jelen ügyben, a rendelkezésre álló adatok alapján nem sikerült beazonosítani, a panasz ezen elemeit a Testület érdemben nem értékelhette.

Utal a Testület arra is, hogy a fenti bizonytalanság okán az augusztusi bejelentésekkel összefüggő rendőri mulasztás kapcsán a panasz előterjesztésének késedelmes - a bejelentéstől számított nyolc napon túli - jellege sem volt vizsgálható és egyértelműen kizárható, ami ugyancsak a Testület érdemi vizsgálatának akadályát képezte.

Mindezekre tekintettel a Testület a panasznak a 2012. augusztusi bejelentésekkel kapcsolatos részét - hatáskörének hiánya és a panasz elkésettsége okán - érdemben nem vizsgálta.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljárás, valamint a VI. cikkben rögzített magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapvető jogát az alábbiak szerint.

A Testület a 2012. szeptember 2-ai esetre vonatkozó panasz kapcsán vizsgálta a rendőrség intézkedési kötelezettségét.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 149. pontja, 195. § (1) bekezdése szerint a csendháborítás szabálysértését követi el az, aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy arról érkezett bejelentés a rendőrségre: a M. község, F. utcában található vendéglátóipari egység kerthelyiségében tartott zenés rendezvény túl nagy zajjal jár, ami zavarja a környéken lakókat. A bejelentő a csendháborító magatartás megszüntetésére kért rendőri segítséget.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az ingatlanban tartózkodó személyek a csendháborítás szabálysértését követik el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A panaszos panaszbeadványában sérelmezte, hogy annak ellenére, hogy csendháborítás miatt intézkedést kért, a kiérkezett rendőrök érdemben nem avatkoztak közbe, és a rendezvény egészen reggelig folytatódott.

Az intézkedő rendőrök jelentésükben előadták, hogy a 2012. szeptember 2-án kb. 2 óra körüli időben, a rendőrkapitányság ügyeletének rádión érkezett utasítása alapján ellenőrizték a szórakozóhelyet, mert ott állítólag hangosan szólt a zene. A szolgálati gépkocsival a helyszínen lévő szórakozóhely előtti parkolóban parkoltak le, majd a bejárati ajtóhoz mentek, amely zárva volt. A szórakozóhelyről az utcára zenés multság zaja hallatszott ki. A kopogásukra a csárda pultosa nyitott ajtót, aki elmondta, hogy a kerthelyiségben kb. 80 fő részvételével egy zártkörű rendezvény, egy sátras esküvő folyik, melyet bejelentettek a polgármesteri hivatalban is. A bejárati ajtóra az volt kiírva, hogy az étterem esküvő miatt zárva van. Az intézkedés során vendégek is közelebb mentek, akik arra voltak kíváncsiak, hogy miért jelent meg a rendőrség az esküvőn. A jelenlévőkkel közölték a rendőrök, hogy az esküvő zajával kapcsolatban érkezett bejelentés a rendőrségre. Ezen többen megbotránkoztak, hiszen véleményük szerint arról mindenki tudott a környéken, és azt a helyi önkormányzatnál is bejelentették. A jelentés megjegyzése szerint a helyszínen egy kisebb szabású zenés rendezvélynél megszokottnál nagyobb hangerő nem volt tapasztalható. A környéken senki sem lépett kapcsolatba a rendőrökkel a zaj miatt, holott a helyszín M. község központjában található. A rendőrök a fentieket jelentették az ügyeletvezetőnek. Ezt követően az intézkedést befejezték, a jelenlévőkkel közölték, hogy távoznak, azonban felhívták a figyelmüket arra, hogy továbbra is kulturáltan szórakozzanak. A helyszínt az ügyeletvezető engedélyével elhagyták. Ezt követően tudomásuk szerint további bejelentés nem érkezett. A szórakozóhelyet kb. fél órával később ismét ellenőrizték oly módon, hogy előtte ismét elhaladtak, azonban kirívó jogsértést ekkor sem észleltek.

A kapitányságvezető átiratában előadta, hogy a panaszos teljesen megalapozatlanul állapította meg azt, hogy a kiérkező rendőrök nem tettek volna semmit. A 2012. szeptember 2-án a K. Csárdában tartott esküvő a vendéglátóhely közvetlen környezetében illetően egyedül a panaszost zavarta olyan mértékben, hogy az ellen bejelentéssel élt. A rendőrök által tett jelentésből is megállapítható azonban, a kiérkező rendőrök a rendezvény által okozott zaj szintjének elfogadhatóságáról körültekintően meggyőződtek. Csendháborítás megállapításánál valamely személy szubjektív érzete önmagában nem adhat alapot arra, hogy mással szemben szabálysértési vagy bármely más szankció kiszabására kerüljön sor.

Megjegyezte továbbá, hogy a panaszos a 2012. szeptember 2-i rendezvénnyel összefüggésben kifejezetten azt rögzítette, hogy „a helyszínre érkezett rendőrök nem intézkedtek, így az élőzenés kerti rendezvény reggelig tartott.” A panaszos tehát vélhetően azt várta el a kiérkező rendőröktől, hogy a rendezvényt zárassák le, a rendezvénynek vessenek véget. Erre azonban a rendőrségnek nyilvánvalóan nincsen lehetősége. Mindezek alapján a r. alezredes megalapozatlannak tartja a panaszt.

A Testület álláspontja szerint a csendháborítás szabálysértési tényállás kapcsán mindig mérlegelés kérdése, hogy a tapasztalható zaj mikor minősül indokoltnak vagy indokolatlannak. Nyilvánvalóan egy éjszakai zajforrás esetében jóval kisebb az az

ingerküszöb, amely már zavaró lehet a lakókörnyezetben, és ami bejelentés alapján akár rendőri intézkedés is vonhat maga után.

Jelen esetben a rendőri előadás szerint a helyszínen élők előtt ismert és az önkormányzatnál is bejelentett rendezvény zajlott a kerthelyiségben, amely miatt sem az intézkedést megelőzően, sem azt követően nem érkezett más bejelentés. Ezt a rendőrségi előadást az önkormányzat levele megerősítette. A rendőri jelentésekből pedig megállapítható, hogy a rendőrök a bejelentést követően a helyszínre érkeztek annak ellenőrzése végett, hogy valóban tapasztalható-e olyan zaj vagy más egyéb körülmény, amely csendháborító magatartásra utalna, majd ezt követően a bejelentésben a szabálysértés helyeként megjelölt vendéglátóipari egység alkalmazottjával is felvették a kapcsolatot. Miután nem tapasztaltak kirívó zajt, elhagyták a helyszínt, de előtte még felhívták az ott tartózkodók figyelmét a kulturált szórakozásra. Fél óra elteltével a rendőrök ismét a bejelentésben szereplő helyszín felé mentek gépkocsizó szolgálatuk ellátása alatt, de akkor sem tapasztaltak kirívó zajt.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök megfelelő körültekintéssel jártak el az eset kapcsán, maradéktalanul foganatosították a szükséges intézkedéseket és a kiérkezésükig eltelt idő is arányos volt, így nem tudott a Testület megállapítani olyan mulasztást, amely a panaszos oldalán alapjogsérelmet keletkeztetett volna. (Különös tekintettel volt a Testület a kapitányságvezető azon helytálló előadására, hogy a vendéglátóipari egység bezáratására nincs felhatalmazása a rendőrségnek, erre ugyanis a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény és a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet alapján a jegyző jogosult.)

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége, amelynek az eljáró rendőrök megfelelően eleget tettek, így azzal összefüggésben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Megjegyzi ugyanakkor a Testület, hogy a szomszédok közötti együttélés – különösen, ha az egyik szomszéd külső helyszíni rendezvényeket is bonyolító vendéglátóipari egység – a kölcsönös együttműködést és a problémák közös megoldására való nyitottságot követel meg mindkét fél részéről. Amennyiben a kompromisszum valamely okból nem lehetséges, a sérelmet szenvedett fél nem csupán a szabálysértési jog eszközeivel, hanem a birtokvédelem polgári jogi eszközeivel is orvoslást nyerhet sérelmeire, amennyiben a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 191-192. §-a alapján a helyi jegyzőnél a birtoksérelmet követő 1 éven belül vagy ezen határidőn túl az illetékes járás bíróságánál birtokvédelmi eljárást kezdeményez.

V.

A Testület álláspontja szerint a 2012. szeptember 2-i bejelentés alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek az eljáró rendőrök megfelelően eleget tettek, így azzal összefüggésben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. április 30.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET